

Tjaukle kvänn, naturnamn.
Viklau m(?), Gotl. u. lid, Gotl. l.

Vid äm, som flyter genom Tjauklarr, lög
för Tjaukle sag,
Tjaukle kvänn.

Tavl.-bidrag [1949] av N. Segerlund,
Roma Kloster, Gotl. lbf., s. 2.
Fr Tjaukle valku.

B.-E.O. 1962.